

мишките и плъховете, а слѣдъ тѣхъ жирафитѣ и камитѣ. Всеки получавалъ на врѣме портрета си и се чудѣлъ на хубавата му изработка.

Веднажъ слонътъ, лъвътъ и бегемотътъ сжщо тѣй поискали да се фотографиратъ при маймуната. Напрѣмѣнили се добръ и се запѣтили къмъ дюгенчето на изкусната майсторка.

Най-напрѣдъ дошелъ слонътъ и казалъ:

— Моля ти се, госпожо, изобрази ме колкото се може по-хубаво! Ще ти заплатя добра цѣна.

— Бждете спокойни, господине, отговорила маймуната, ще ви снема така, че да останете доволни отъ работата ми.

Слѣдъ него дошелъ и царътъ на пустинята — златогривиятъ лъвъ.

— Азъ желая, казалъ гордиятъ царъ, въ моитѣ портрети да бждатъ изобразени по-силно свирѣпостъта, храбростъта и силата ми, та който ме види, веднага да потрепери отъ страхъ.

— Всичко, всичко ще изпълня споредъ желанието ти, само гледай да се не засмѣешъ, когато те снемамъ.

Маймуната фотографирала подредъ всичкитѣ си клиенти и имъ порѣчила да дойдатъ да си получатъ портретитѣ слѣдъ една седмица. Цѣла недѣля трудолюбивата маймуна се мѣчила да изкара портретитѣ отъ красиви по-красиви.

Слѣдъ една седмица слонътъ прѣвъ дошелъ за портретитѣ си.